

vintul îl izbește de sarturi. Să mai facem observația că pentru a izbi de sarturi un capăt de lanț greu, pe mare trebuie să fie oarecare furtună ?

Povestea se desfășoară, cu aproximație, cam la fel cu cea cunoscută din piesă. Corina nu așteaptă să asculte un concert la radio, ci să vadă un meci la televizor — consecință a adaptării la actualitate. Printre banalități, strălucește, ici și colo, și replici de-ale lui Mihail Sebastian. Finalul, însă, poartă, altă amprentă. Corina nu va mai pleca singură, părăsind „jocul de-a vacanța”, gest care trimite visul, iluzia, în timpul ce li se cuvine, acel posibil improbabil, timp al nostalgiai nedefinite, pentru care avem frumoasa

locuțiune exprimând dezirabilul condițional — dacă ar fi fost să fie !

Părindu-i-se nedrept acest gest al Corinei, regizorul virează hotărît spre happy-end. Corina va simula plecarea împreună cu un ziarist sportiv, foarte plin de sine (logodnicul ei din lumea din afara scenei), dar, revoltându-se împotriva condiției de „femie-obiect”, va fugi, de-adevărâtelea, cu Ștefan, luind bilet de Tulcea, unde domiciliază acesta. Rezolvare ieftină, dar — trebuie să recunoaștem — în consens cu ce și-a propus regizorul, și anume : să vulgarizeze textul lui Mihail Sebastian într-atît, încît să facă din el o melodramă pe gustul unei categorii de public pe care el, Timotei Ursu, nu era cazul să și-o ia drept etalon.

CIRC

Stop! Toată lumea, la circ!

În ultimii ani, Circul de Stat a încercat diferite formule de spectacol. Uneori, pentru a obține scenarii atractive, ingenioase, a apelat la scriitorii, alteori, înșiși cei care lucrează în arenă produc interesante combinații de numere diverse, spectaculoase, strălucitoare, mizînd pe efectul luminilor colorate ale reflectoarelor, pe acordurile muzicii și, mai ales, pe emoția cu care se urmăresc acrobațiile desfășurate în înălțimea cupolei.

Să mai adăugăm și faptul că există un permanent schimb de artiști între circul nostru și instituții similare din alte țări. Acrobați, clovni și dresori de la noi s-au bucurat și se bucură de bune aprecieri în Bulgaria, Brazilia, R.F.G., Italia, Iugoslavia, Polonia, S.U.A., U.R.S.S., în timp ce colegii ai lor din Marea Britanie, Bulgaria, Polonia, Ungaria, U.R.S.S. etc. culeg aplauzele spectatorilor români.

Un punct de atracție al afișului este ansamblul de acrobați condus de Gabriel Moșoianu. După un turneu de peste doi ani în Brazilia, unde a participat și la Festivalul mondial al Circului, organizat sub egida Circului Orlando Orfei, obținînd calificativul „excellent” și Medalia de aur, trupa își demonstrează și acasă virtuozitatea și performanțele care i-au adus faima internațională într-un gen caracterizat prin spectaculozitate — bascula acrobatică.

De astă dată, Circul de Stat ne-a invitat la o producție mai apropiată de music-hall, care nu se abate, însă, nici o clipă, de la specificul genului. Este vorba de spectacolul *Stop! Toată lumea, la circ!*, în care regizorul Bițu Fălțicaneanu, în postură de autor, s-a străduit să lege numere artistice destul de disparate într-un comperaj, uneori spiritual, pe tema circulației. Remarcăm, în primul rînd, consecvența cu care a fost urmă-

rită ideea, ceea ce asigură unitatea reprezentăției. Este, desigur, meritul regizorului Costel Ionescu, a cărui experiență în materie se vedește mai ales prin mîna sigură cu care conduce întreaga producție. A fost ajutat, în bună măsură, de decorul funcțional, deloc ostentativ, al Gabrielei Barcan-Buhoiu.

Am reținut seriozitatea profesională a cuplului Cecilia și Alois Kratyl, în *Avionul superacrobatic*, număr ce poate figura cu cinste în programul oricărei arene din lume, precum și demonstrația de călărie acrobatică, în care aceeași trupă Kratyl continuă o tradiție de familie. Carmen Lupașcu realizează, cu destulă îndeminare, un număr de jonglerie și ne oferă un dans pe sîrmă cu totul remarcabil, în care nu speculează suspensul creat de „senzația înălțimilor”, concentrîndu-se asupra execuției ireproșabile.

Contribuții utile la realizarea spectacolului aduc acrobați ca Lidia și Vasile Dumitrescu (scară), cuplul Amalia Dumitru-Doina Berca (trapez), Venera și Gheorghe Marinescu (pers), Ruzibea și Nicușor Savu (acrobație comică), precum și trupa Constantin. Alături de comicii Domnel și Nicușor Savu, se cuvine a-l menționa pe Siminică, pentru saiturile spectaculoase, dar mai puțin pentru comentariul rostit.

Dintre invitații circului, vom aminti trupa Pencevi din Bulgaria, cu un senzațional număr pe sîrmă, și trupa Endres de la Circul „Robert” din Londra, cu mai modesta, dar amuzanta lor prestație pe un covor elastic. Numerele coregrafice gîndite de Mihai Cristinoiu au calitatea de a contribui la cursivitatea programului, pe care orchestra condusă de Nicolae Cocoș îl însoțește cu aplomb.

Cîte un cuplet adaugă, în fiecare seară, un dram de sare și piper. Dintre actorii invitați, l-am preferat, desigur, pe Nicu Constantin, interpretînd cu un firesc exemplar un text inteligent.

Mihai Crișan